

но то прости́то произношени́е за да го разумѣ-
ва всѣкій, ѿзъ мыслимъ да се не намѣрѹмъ
такоѣхъ че́ловѣкъ де то да не разумѣє шо ѿнъ
да се рече нога, а мнoго мoжатъ да се наи-
датъ де то да не разумѣлатъ краќъ (защо-
то краќъ се говори и ѿнова на което тoчата
корыте за ваница та) и за то требува да се
предпoчта нога отъ краќъ, тaко и каючъ отъ
анахтаръ, и ѿвие отъ тутаки, и риза отъ
кошуда, и тaко отъ тѣлъ, и бeдъ отъ ру-
чекъ, и прoчaлa. Но и да са по оудовокра-
зумители тiлъ рѣчи испорч.ы те отъ прa-
кы тe, паки требува да ги отмѣтамъ и дa
отвѣгамъ отъ нихъ, защо не са прaкы. Ил
не є ли потребно да има сeкой честолюбие дa
научи писанијатъ мазыкъ различенъ отъ про-
стонароднијатъ; или каквo мoже по некое вре-
ме да се оукраси и оуработи мазыко ни, зм
да стane и той єдинъ самостојителенъ и и-
справленъ мазыкъ, като шо є простогрeческиo и
Рускиo, негли и Сербскиo; (каквoто шо напра-
виха и Блaситe въ наши тe времена сега. Них-
ниo мазыкъ макаръ и да се состой бoашал
частъ отъ иноязычни рѣчи, а осоbно отъ
Славенски, Грeчески, Болгарски, Русски и Датин-
ски, и отъ други некои, каквoто мoже дa
види всѣкij отъ следующи тe рѣчи, сfантам